

[Jytte Andersen]

merne om 100 mill. kr. for året 1985. Kan det siges mere uforpligtende? Et løfte fra undervisningsministeren om at indfri gamle løfter i forbindelse med en nødvendig udvikling af voksenuddannelsessystemet – en udvikling, som enhver fremsynet undervisningsminister ville have sat i gang allerede.

Socialdemokratiet stemmer imod dette forslag. Vi finder, at tilsagnene om bevillinger er alt for løse og upræcise. Dertil kommer, at eventuelle bevillinger er knyttet nøje sammen med besparelser. Man kalder det omprioriteringer, men konsekvensen er besparelser. Vi kender alt for godt denne regerings evne til at finde besparelser, der rammer de dårligst stillede i dette samfund. Vi ønsker ikke at indskibe os i regeringens og de radikales finanslovsaftale, som vi ved handler om besparelser, der rammer socialt skævt. Vi mener, det er helt forkasteligt, at de korttidsuddannedes uddannelsesmuligheder skal finansieres gennem besparelser og sociale og kulturelle nedskæringer.

Det er trist at konstatere, at det radikale venstre prioriterer forlig med regeringen højere og lader de korttidsuddannede i stikken.

Alice Faber (SF):

De radikales 10 punkts program indeholdt mange gode tanker og forslag, som vi i SF gerne ville have været med til at støtte, hvad vi da også gav udtryk for ved første behandling. Vi ville gerne være med til en voksenundervisning efter et decentralt mønster, hvor deltagere og undervisere og initiativtagere gives udstrakt frihed til at bestemme indhold og form.

I vort forslag, som blev behandlet på samme tidspunkt, lagde vi megen vægt på, at de med kun 7 års uddannelse kom først i rækken, og det ligger vel også i de radikales udtryk: »voksne, der kun har fået en beskednen andel i samfundets omfattende uddannelses-tilbud.«

Vi ville gerne være med til at oprette en uddannelsesfond, så vi kunne være på vej til at have en egentlig betalt uddannelse i fritiden, så alle grupper kunne komme til at deltage uafhængigt af økonomisk formåen og familiære bindinger som børn, der er en barriere for mange i dag, men vi har ikke haft nogen illusioner om, at de radikale ville være med til at lave en grundlæggende uddannel-

sesreform, der gav betalt frihed til uddannelse, som vi lagde op til i vores forslag.

Den betænkning, der nu foreligger fra flertallet, har komplet udvandet beslutningsforslaget fra de radikale. Regeringen har nemlig ifølge betækningsbidraget gennemført flere punkter i beslutningsforslaget. Derudover skal punkterne gradvis gennemføres, når der er råd til det. Hvornår er det? Når omfordelingen er sket efter regeringens intentioner ved at tage fra de svage grupper? Er det det, det handler om?

Når de radikale i 10 punkts programmet taler om støtte til dem, der har økonomiske og arbejdsmæssige barrierer, især dem, der har haft kort skoleuddannelse, er det totalt udvandet i betækningsbidraget. Betækningsbidraget taler også på en helt anden måde end det radikale beslutningsforslag om egenbetaling.

Dette forslag har nu efter vores mening overhovedet ikke noget at gøre med betalt uddannelse, betalt frihed til uddannelse. Der er overhovedet ikke noget nyt til de ca. 800.000, som kun har 7 års skolegang.

De radikale forhandlede med regeringen og blev enige med regeringspartierne om et betækningsbidrag. Vi havde ikke mulighed for at få dette betækningsbidrag drøftet i gruppen, inden vi skulle afgive betænkning. Vi havde 2 timer til at tage vores beslutning. Det er meget beklageligt, når arbejdet sker på en sådan måde.

Vi har nu drøftet betækningsbidraget i gruppen, og vi er i SF blevet enige om at undlade at stemme – altså ikke om, som vi skriver i betækningsbidraget, at vi stemmer imod; vi undlader at stemme, for hvis der skulle blive lidt flere penge til voksenuddannelsen, hvad der ganske vist er meget tvivlsomt, så har vi meget svært ved at stemme imod. De 700.000, som kun har 7 års skolegang, har overhovedet utrolig meget brug for at få selv den mindste hånds-rækning, og derfor vil vi meget nødigt stemme imod noget, der bare ligner et lille beløb, som kan støtte de grupper, som har fået meget lidt uddannelse. Derfor undlader vi at stemme.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg tillader mig at betragte det som noget af en historisk beslutning, hvis vi er i stand til, hvad alt tyder på, at vedtage dette beslut-